
Til Lykke til V.P. og Gaarden

Lyrik af

Kaj Munk

Udgivet i 2018. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Kilde Munk, Kaj. 1949. "Til Lykke til V.P. og Gaarden", i: *Mindeudgave Digte*, side: 238, København: Nyt Nordisk Forlag Arnold Busck.

Til Lykke til V.P. og Gaarden

Vi har ondt af den Pige, vi har morderlig ondt
 af den Pige, der ikke fik ham.
 Men han drømte i Morges, lige inden han vaagned,
 da drømte han, det var sket.
 At hun virkelig dengang, for mange Aar siden,
 havde haft Heldet med sig. –
 I Dag var hun staaet op før han
 og stod der med Kaffen til ham:
 „Vaagn op, søde Far, vaagn op, lille Mand,
 for du fylder 70 i Dag,
 skønt man ved Gud“ – her strøg hun ham over
 den ædle Bølge af Haar over Panden –
 „skulde synes, det ikke kan passe.“
 Og skønt søvndrukken evned han straks at svare:
 „Man skulde dog endnu mindre tro det,
 naar man ser paa dig, søde Mor.“
 Saa drak de Kaffen.
 Hun pludred. Hans Øjne,
 hans underligt rene og rolige Øjne,
 ubesmittede blaa,
 hvilte paa hende hele Tiden.
 Og altsaa hun pludred:
 „Aah, Far, hvis du vidste,
 hvor godt jeg synes,
 vi to har egnet os for hinanden!
 Hvor tit har jeg været
 lykkelig over dig
 og af og til ogsaa stolt!
 Vort dejlige Hjem,
 vore raske Børn,
 som du altid forstod,
 og som altid holdt af dig,
 i Hverdagens Arbejd,
 som naar vi holdt Fest.
 Hvor elsked jeg dig
 i Studerekammerets
 Fortidsro –
 for der var saa stille,
 saa kvægende stille
 som intetsteds ellers

